

SK zdroj textu na:
<https://www.ecav.sk/aktuality/stanoviska-a-vyjadrenia/postoj-zboru-biskupov-ku-konferencii-kracajme-spolu>

EN translation of the SK original at:
<https://www.ecav.sk/aktuality/stanoviska-a-vyjadrenia/postoj-zboru-biskupov-ku-konferencii-kracajme-spolu>

Postoj Zboru biskupov ku konferencii Kráčajme spolu...

Zbor biskupov ECAV dostal pozvanie zúčastniť sa na konferencii, ktorú organizovali CZ ECAV Bratislava- Staré mesto, spolu s OZ Signum – Dúhový kresťania a OZ Starokatolíci na Slovensku pod názvom: "Kráčajme spolu- LGBTQ ľudia sú súčasťou nášho života". Keďže ani jeden z bratov biskupov sa na konferencii nemohol zúčastniť osobne, poslali svoje písomné stanovisko. Vzhľadom na zverejnenie jeho nepresných citácií a prepisov, vám ho prinášame v plnom znení.

Vážení organizátori a účastníci konferencie „Kráčajme spolu - LGBTQ ľudia sú súčasťou nášho života“, využívame príležitosť prezentovať na vašej konferencii svoj postoj, ako Zboru biskupov Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania na Slovensku. Robíme tak písomne, pretože nikto z nás troch sa nemôže osobne konferencie zúčastniť a ani s nami nebolo konzultované naše zaradenie do programu.

Uvedomujeme si, že ak hovoríme o homosexualite a homosexuálnom správaní, hovoríme o extrémne citlivej veci.

Statement of the Board of Bishops to the conference Let's walk together...

The ECAV Bishops' Board was invited to participate in a conference organized by CZ ECAV Bratislava-Staré mesto, together with OZ Signum - Rainbow Christians and OZ Old Catholics in Slovakia under the title: "Let's walk together - LGBTQ people are part of our life". Since none of the brother bishops could attend the conference in person, they sent their written opinion. Due to the publication of its inaccurate quotations and transcriptions, we bring it to you in full.

Dear organizers and participants of the conference "Let's walk together - LGBTQ people are part of our life", we use the opportunity to present our position at your conference as the Board of Bishops of the Evangelical Church of the Augsburg Confession in Slovakia. We do so in writing, because none of the three of us can attend the conference in person, and we were not even consulted about our inclusion in the program.

We realize that when we talk about homosexuality and homosexual behaviour, we are talking about an extremely sensitive matter.

Áno, ľudia s homosexuálnou orientáciou sú súčasťou nášho života a našich spoločenstiev. Máme s nimi osobnú pastorálnu skúsenosť. Všetci sme boli Bohom prijatí v Kristovi. Preto sa učíme prijímať sa navzájom – aj so svojimi nie dobrými charakterovými vlastnosťami, komplikovanou minulosťou, rôznymi názormi na smerovanie cirkvi, na politiku, alebo i so svojou sexuálnou orientáciou.

V našich spoločenstvách máme i ďalšie a početnejšie menšiny: jazykové, rasové a národnostné. Zástupy ľudí ovdovelých, rozvedených, osamelých. Ľudí s vážnymi zdravotnými obmedzeniami, ľudí závislých, či permanentne vystavených ekonomickej mizérii. Nesmú byť opomínaní na úkor žiadnej inej menšiny – trebárs sexuálnej. Žiadna menšina nesmie získať prednosť pred inou menšinou. K základným ľudským právam, ktoré jediné považujeme za východisko akéhokoľvek uvažovania o správaní sa človeka v ľudskej pospolitosti, patrí uplatňovanie princípu rovnosti všetkých ľudí. Preto tí, ktorí tvoria menšinu s homosexuálnou orientáciou, nemôžu byť z hľadiska základných ľudských práv inými diskriminovaní. Nemôžu byť ale ani preferovanejší. Ich hlasu sa nesmie dostať väčšej politickej, spoločenskej a mediálnej relevancie, dokonca statusu výnimočnosti.

▪ Každý, kto vstupuje do prostredia cirkvi má počuť, že súčasťou rozpoznania vlastnej identity je predovšetkým rozpoznanie a uznanie svojej hriešnosti – porušenia pred Bohom. Tiež tragickej nezmyselnosti existencie v prípade, ak človek zostane iba so svojou prirodzenou ľudskou výbavou, sám a svoj. Ďalej rozpoznanie možnosti spravodlivého odsúdenia hriešnika svätým Bohom. Nadovšetko potom rozpoznanie a prijatie tajomstva nekonečného Božieho zmilovania sa v Ježišovi Kristovi. Napokon prijatie daru nového života a ochoty k osobnému posväteniu (premene) a nasledovaniu Krista, ktoré je človeku

▪ Yes, people with a homosexual orientation are part of our lives and our communities. We have personal pastoral experience with them. We have all been accepted by God in Christ. That's why we learn to accept each other - even with our not-so-good character traits, complicated past, different opinions on the direction of the church, on politics, or even with our sexual orientation.

In our communities, we also have other and more numerous minorities: based on language, race and nationality. Crowds of widowed, divorced, lonely people. People with serious health restrictions, people who are addicted or permanently exposed to economic misery. They must not be neglected at the expense of any other minority - perhaps a sexual one. No minority may gain preference over another minority. Basic human rights, which we consider the sole starting point for any consideration of human behaviour in human society, include the application of the principle of equality of all people. Therefore, those who form a minority with a homosexual orientation cannot be discriminated against by others in terms of basic human rights. But they cannot be more preferred either. Their voice must not be given greater political, social and media relevance, even status of exceptionality.

▪ Everyone who enters the church environment should be told that part of the recognition of one's own identity is above all the recognition and acceptance of one's own sinfulness - brokenness before God. Also, of the tragic senselessness of existence if a person remains only with own natural human equipment, alone and his or her own. Furthermore, the recognition of the possibility of the righteous condemnation of the sinner by the holy God. Above all afterwards, the recognition and acceptance of the mystery of God's infinite mercy in Jesus Christ. Finally, acceptance of the gift of new life and

umožnené v Duchu Svätom.

Toto je podľa nás skutočná a pravá sebaidentifikácia človeka v Kristu, a to aj napriek tomu, že sa niekomu môže zdať ako schematická. Stojí v opozícii voči všetkým iným typom sebaidentifikácie človeka: okrem iného voči humanistickému optimizmu, hoc i kresťansky podfarbenému, ktorý deklaruje, že tak, ako som, som súčasťou pestrosti stvorenia, vychutnávam si ju a v tomto seba prijatí, sebaspokojnosti a seba potvrdení dosahujem šťastie, naplnenie a zmysel. Sexualita určite nie je najdôležitejším identifikačným znamením a vymedzením človeka. V tomto zmysle nevidíme ako správne prezentovať homosexuálov ako špeciálnu a akoby najcitlivejšiu menšinu, vyžadujúcu si špeciálnejšie zaobchádzanie, práva, legislatívnu ochranu a pozitívnejšiu diskrimináciu, ako iné menšiny. V tejto súvislosti dávame do pozornosti fakt, že dosiaľ nikto - asi s výnimkou najperfídnejších diktátorov - necítil oprávnenie prestrieť na oltár vlajku svojej menšiny, iba priaznivci LGBT ideológie. Kladieme si otázku, prečo si práve oni na takýto akt osobujú právo, a to nie len v porovnaní s inými menšinami, ale najmä vzhľadom na úctu k prastarej liturgickej tradícii cirkvi, ktorá bola vždy teologicky objektivistická; jej cieľom bolo vždy symbolom, gestom, farbou poukazovať na Boha a Jeho konanie a nikdy nie vyjadrovať človeka, jeho úmysly a ciele.

▪ Zásadne odsudzujeme, ak sa niekto kvôli svojej sexuálnej orientácii stáva predmetom verbálnych, či fyzických útokov a znevažovania! Súčasťou nášho poslania je dvíhať hlas, aby sa tak nedialo. Odmietame názor, že ak má niekto ohľadom homosexuality liberálne názory, je automaticky kvalitným a fundovaným človekom, alebo že práve vtedy sa stal skutočne milujúcim človekom. Odmietame aj časté mediálne komunikačné vzorce, v ktorých sú prezentovaní kvalitní a fundovaní ľudia dneška, avšak so

willingness to personal sanctification (transformation) and to following of Christ, which is made possible for mankind in the Holy Spirit.

In our opinion, this is the real and true self-identification of a person in Christ, and this despite the fact that it may seem schematic to some. It stands in opposition to all other types of human self-identification: among others, to humanistic optimism, albeit Christian-tinged, which declares that as I am, I am a part of the diversity of creation, I enjoy it, and in this self-acceptance, self-satisfaction and self-affirmation I achieve happiness, fulfillment and meaning.

Sexuality is certainly not the most important identification sign and definition of a person. In this sense, we do not see as correct to present homosexuals as a special and as if the most sensitive minority, requiring more special treatment, rights, legislative protection and more positive discrimination than other minorities. In this context, we draw attention to the fact that until now, no one - perhaps with the exception of the most perfidious dictators - felt entitled to lay the flag of their minority on the altar, only supporters of the LGBT ideology. We ask ourselves why is it particularly them, who claim the right to such an act, not only in comparison with other minorities, but especially in view of the respect for the ancient liturgical tradition of the church, which has always been theologically objectivist; its goal was always to point to God and His actions by symbol, gesture, colour and never to express a human, his intentions and goals.

▪ We fundamentally condemn if someone becomes the object of verbal or physical attacks and belittlement because of their sexual orientation! Part of our mission is to raise our voice so that this does not happen.

We reject the idea that if someone has liberal views on homosexuality, he is automatically a quality and sound person, or that that's when he became a truly

záverečným dovetkom, že patria k LGBT menšine. Životná skúsenosť nás učí, že takýto obraz elitárstva, ktorý sme tu už mali v podobe komunikačného vzorca „je statočný človek, pretože je komunista – zväzák - stachanovec“, je falošný a navyše nebezpečný. Žiadna priama úmera medzi morálnou, intelektuálnou, či spirituálnou kvalitou človeka a jeho akceptovaním LGBT názorov neexistuje. Je zásadným omylom, ktorý raz prinesie svoje trpké ovocie, ak je vytvárané takéto zdanie.

Odmietame, ak sa tak intímna vec, akou je sexualita a homosexuálna orientácia, prezentuje verejným a vyzývavým spôsobom, miestami ideologického atakujú hranicu perverzie. Toto je spôsob, akým táto menšina ostatných doslova núti, aby jej nazerali do spální. Nevyčíta práve ona takéto počínanie konzervatívne prostrediu?

Odmietame, aby sa zo sexuality stávalo politikum, zdroj ideologického nátlaku, politického a finančného lobbyizmu, či výsmechu mainstreamových médií ľuďom a spoločnostiam s konzervatívnymi názormi. Neprijatie úplného konceptu práv LGBT menšiny bezozvyšku, napríklad cirkvami, býva označované za homofóbiu. Ale prejav nesúhlasu predsa nemôže byť prejavom nenávisť. S takýmto typom značkovania máme dnes, žiaľ, bohaté osobné skúsenosti. V spomienkach nás prenáša do starých čias ideologického extrémizmu bolševicko – komunistického typu.

Odmietame, ak sa zo sexuality stáva dôvod na tvorbu nových a bezprecedentných legislatívnych úprav a inštitútov pre oblasť manželstva, výchovy detí, rodovej identity, či tzv. rodovo podmieneného násillia.

Odmietame, ak tradičný západný demokratický koncept ľudských práv je prekrývaný konceptom práv menšinových, v ktorom sa nedá do budúcnosti predpokladať, ktorá z možných bizarných menšín sa bude dožadovať svojich osobitných práv, na úkor koho a ako to zmení civilizačné prostredie, ako ho dnes poznáme.

loving person. We also reject frequent media communication patterns in which today's quality and sound people are presented, but with the conclusion that they belong to the LGBT minority. Life experience teaches us that such an image of elitism, which we already had here in the form of the communication formula "he is a brave person because he is a communist – unionist - a Stachanov", is false and, moreover, dangerous. There is no direct correlation between a person's moral, intellectual or spiritual quality and his acceptance of LGBT opinions. It is a fundamental mistake that will one day bear its bitter fruit if such an appearance is created.

We reject if such an intimate thing as sexuality and homosexual orientation is presented in a public and challenging manner, sometimes ideologically attacking the border of perversion. This is how this minority literally forces others to look into their bedrooms. Doesn't she blame such actions on the conservative environment? We refuse to turn sexuality into politics, a source of ideological pressure, political and financial lobbying, or mainstream media ridicule of people and communities with conservative views. Failure to accept the full concept of the rights of the LGBT minority, for example by churches, is often referred to as homophobia. But an expression of disagreement cannot be an expression of hatred. Today, unfortunately, we have a lot of personal experience with this type of branding. It reminds us of the old days of ideological extremism of the Bolshevik-Communist type.

We reject if sexuality becomes a reason for the creation of new and unprecedented legislative adjustments and institutes in the field of marriage, raising children, gender identity, or the so-called gender-based violence.

We reject if the traditional Western democratic concept of human rights is overlaid with the concept of minority rights, in which it is impossible to predict which of

▪
Za neprimerané, z hľadiska na jednej strane vyváženého budovania osobnej viery členov cirkvi a na druhej strane dbania na vyznavačskú zomknutosť spoločenstva považujeme, ak kazatelia s liberálnymi názormi v otázke homosexuality, stavajú práve túto tému do centra svojho kázania a vyučovania. Ak ju akcentujú silene a neprirodzene, bez ohľadu na liturgickú príležitosť.

Dovoľujeme si prezentovať fakt, že ako biskupi čelíme vo vysokej frekvencii sťažnostiam osôb, ktoré boli súčasťou komunity cirkevného zboru Veľký kostol, že vzhľadom na jednotajnú monotematickosť kázaní, posolstiev a podujatí, ktoré majú podľa ich názoru skôr podobu ľudskoprávneho aktivizmu, či humanizmu s kresťanským podfarbením, prostredie tohto cirkevného zboru znechutení opustili. Toto nehovoria ľudia nevzdelaní, neskúsení, názorovo a vieroučne vyšinití. Hovoria to tradiční členovia tohto cirkevného zboru. Mnohí alebo prestali Služby Božie navštevovať, alebo navštevujú ich inde. Reflexiu tohto faktu a zodpovednosť zaň nech preberie vedenie cirkevného zboru.

▪
Deklarujeme, že Písmo sa snažíme čítať a študovať poctivo. Snažíme sa stáť podľa tradičného princípu - „pod Písmom“. V žiadnej biblickej pasáži však nenachádzame podklad na to, aby sme mohli s čistým svedomím vyhlásiť za manželstvo niečo iné, ako celoživotný zväzok jedného muža a jednej ženy, a za skutočnú intimitu niečo iné, ako sexuálne spojenie muža a ženy, žijúcich v manželstve.

Nenachádzame tiež žiadny podklad na to, aby sme praktizovanú homosexualitu mohli s čistým svedomím vyhlásiť za celkom štandardné, Bohom mienené a akceptované správanie pre kresťana, ktoré je v súlade s Božou vôľou a ktoré vyjadruje pôvodný Boží stvoriteľský poriadok a úmysel s ľuďmi.

Nenachádzame ho dokonca ani v prípade,

the possible bizarre minorities will demand their special rights in the future, at the expense of whom and how this will change the civilizational environment as we know it today.

▪
We consider it unreasonable, from the point of view of a balanced personal growth of faith among church members on the one hand and taking care of the community's confessional closure on the other, if preachers with liberal views on the issue of homosexuality put this very topic at the center of their preaching and teaching. If they accentuate it forcefully and unnaturally, regardless of the liturgical occasion.

We allow ourselves to present the fact that, as bishops, we are faced with a high frequency of complaints from persons who were part of the community of the Great Church congregation (*organizers of the conference - translation remark*), that due to the uniform monothematic nature of the sermons, messages and events, which in their opinion have rather the form of human rights activism or humanism with a Christian undertone, they left this church congregation in disgust. This is not what uneducated, inexperienced, opinionally and religiously deranged people say. This is what the traditional members of this congregation say. Many have either stopped attending Church Services, or attend them elsewhere. Let the leadership of the church congregation take over the reflection of this fact and the responsibility for it.

▪
We declare that we try to read and study the Scriptures honestly. We try to stand according to the traditional principle - "under the Scriptures". However, in no biblical passage do we find a basis to declare with a clear conscience that marriage is anything other than the lifelong union of one man and one woman, and that true intimacy is something other than the sexual union of a man and a woman living

že by išlo o dvojicu ľudí, ktorí ako homosexuáli žijú vo vzájomnej vernosti. Vernosť izolovane, samú o sebe samozrejme hodnotíme ako vzácnu cnosť. Podľa nás však ani ona nemôže nič zmeniť na fakte, ktorý patrí do úplne iného kontextu: totiž, že intímne spolu žijú iné bytosti ako muž a žena, ktorým je to stvoriteľsky dané a umožnené. Teda intímne spolu žijú bytosti, ktoré nikdy spojené nemali byť.

Klasickým, formatívnym miestom je pre nás pasáž R 1, 18 - 32, kde homosexuálne správanie je označené za jeden z množstva dôsledkov ľudského hriechu. Ten Písmo vidí v esenciálnej neochote človeka vzdať jedinému, skutočnému Bohu oslavu a vďaku, aká patrí iba Jemu. Homosexuálne správanie a vymenovaný katalóg ďalších typov hriešneho správania tu nevyplýva z úbohosti a bezradnosti človeka. Práve naopak! Vyplýva z jeho v pýche pestovanej, domnelej výšky, áno, z „vlastnej múdrosti“, ako hovorí Písmo. Tá je hrdoťou človeka, ktorý stratil pôvodné, bytostné, životodarné spoločenstvo s Bohom. Teraz sa sám štylizuje do podoby boha, sám si je autoritou, sám normuje i interpretuje svoj život a správanie. V tejto pasáži vymenované typy hriešneho správania, vrátane „protiprirodzeného styku“, sú Písmom zároveň označené za súčasť „vydania nečistote“, ktoré je reakciou svätého Boha na sebedomú, pseudobožskú pýchu človeka, v ktorej chce byť človek sám svoj a nie Boží.

Presne v takomto istom duchu uvažuje apoštol Pavel nad otázkami hriechu človeka v súvislosti s jeho sexuálnym správaním na ďalších klasických, formatívnych miestach, napr. v G 5, 19 - 21, 1K 6, 9 - 10, 1Tim 1, 9 - 10. Homosexuálne správanie je tu vždy označené za hriech, resp. dôsledok hriechu. Teda za viditeľné ilustrovanie porušeného stavu človeka.

▪
V tejto časti, ani v inej časti svojho posolstva sme nechceli nikoho uraziť a ponížiť. Ak sme sa v živote stretli s

in marriage.

We also find no basis for declaring with a clear conscience practiced homosexuality to be rather standard, God-intended and accepted behavior for a Christian, which is in accordance with God's will and which expresses God's original creative order and intention with people.

We do not find it even in the case of a pair of people who, as homosexuals, live in mutual fidelity. Fidelity in isolation, in itself, of course, we value as a rare virtue.

However, in our opinion, even this cannot change anything about the fact, which belongs to a completely different context: namely, that beings other than man and woman live intimately together, for whom this is given and made possible by the creator. In other words, beings that should never have been connected live together intimately.

A classic, formative place for us is the passage R 1, 18-32, where homosexual behavior is identified as one of the many consequences of human sin. That is in Scripture seen in man's essential reluctance to give the one, true God the praise and thanks that belong only to Him.

Homosexual behavior and the here enumerated catalog of other types of sinful behavior do not result from the wretchedness and helplessness of man. On the contrary! It arises from his pride-cultivated, presumptuous height, yea, from "his own wisdom," as the Scriptures say.

This is the pride of a person who has lost the original, essential, life-giving communion with God. Now the man styles himself into the likeness of a god, he himself is an authority, he himself regulates and interprets his life and behavior. The types of sinful behavior listed in this passage, including "unnatural intercourse", are also identified by the Scriptures as part of "giving up to impurity", which is the reaction of the holy God to the self-confident, pseudo-divine pride of man, in which man wants to be his own and not God's.

homosexuálnymi ľuďmi, pozerali sme im priamo do očí a principiálne sme im preukazovali lásku. Sami sa považujeme za úbohých hriešnikov. Avšak nechceme pestovať ani falošnú politickú korektnosť. Jednoducho, cítime povinnosť deklarováť, že nenachádzame žiaden iný, alternatívny, pritom nešpekulatívny a neideologizovaný výklad týchto a ďalších pasáží Písma, ktorý by nám umožnil na otázku praktizovanej homosexuality pozrieť zásadne inak; plne ju akceptovať a interpretovať ju nie ako dôsledok ľudského hriechu, ale úplne naopak – ako Bohom zamýšľanú a Ním požehnanú slobodu, pestrosť a vitalitu svojho stvorenia. Práve tu sa cítime stáť pod autoritou Písma.

Zároveň predkladáme na uváženie zvláštny paradox: ako to, že cirkev, stáročia exegetujúca Písmo, cirkev, ktorá na tomto základe vytvorila teologicky sofistikované dogmy o Kristovej božskej a ľudskej prirodzenosti, či o Svätej Trojici, nedokázala z Písma vyčítať jednoduchú pravdu o plnom Božom súhlase s homosexuálnym správaním človeka, zaradiť ho do klasických katechizmov a urobiť ho trvalou súčasťou svojho zvestovania a vyučovania? Ako to, že túto pravdu dokázala objaviť a aplikovať až progresivistická exegéza?

▪
Z pastorálneho hľadiska považujeme za dôležité, aby človek, ktorého sa to týka pochopil, aký je Boží pohľad na praktizujúce homosexuálne správanie, ktorý zjavuje Písmo. Ono je hriechom, resp. je súčasťou hriešneho správania človeka. Homosexualitu praktizujúci človek, tak ako iní smie poznať, že v Kristovi je a zostáva Bohom nekonečne milovaný, zachránený Ježišovou obeťou a prehlásený za milované Božie dieťa, za Božie vlastníctvo. Homosexualitu praktizujúci človek má byť nie s hrozbami a pohrdaním, ale v najväčšej láske a citlivosti, akej sme len schopní, pastorálne vedený k rozhodnutiu zanechať praktizovanú homosexualitu. Poslaním cirkvi je vytvárať podporujúce spoločenstvo, do ktorého sú včlenení

In exactly the same spirit, the apostle Paul considers the questions of man's sin in connection with his sexual behavior in other classic, formative places, e.g. in G 5, 19 – 21, 1K 6, 9 – 10, 1Tim 1, 9 – 10.

Homosexual behavior is always marked here as a sin, or the consequence of sin. That is, for visibly illustrating the broken state of man.

▪
We did not want to offend or humiliate anyone in this or any other part of our message. If we met homosexual people in our life, we looked them straight in the eyes and showed them love on principle. We consider ourselves poor sinners. However, we do not want to cultivate false political correctness either. Simply, we feel obliged to declare that we do not find any other, alternative, at the same time non-speculative and non-ideologized interpretation of these and other passages of Scripture, which would allow us to look at the question of practiced homosexuality in a fundamentally different way; to fully accept it and interpret it not as a consequence of human sin, but quite the opposite – as the freedom, diversity and vitality of His creation intended by God and blessed by Him. It is here that we feel ourselves standing under the authority of Scripture.

At the same time, we present for consideration a special paradox: how is it that the church, exegesizing the Scriptures for centuries, the church, which on this basis created theologically sophisticated dogmas about Christ's divine and human nature, or about the Holy Trinity, could not read from the Scriptures the simple truth about God's full agreement with homosexual behavior of a person, include it in classic catechisms and make it a permanent part of your preaching and teaching? How is it that only progressivist exegesis was able to discover and apply this truth?

▪
From a pastoral point of view, we consider it

rodina i priatelia a ktoré je plné porozumenia, podpory a modlitieb. Uvedomujeme si, že to nie je vôbec jednoduchá cesta. Áno, je a zrejme znova bude označovaná za stredovekú, násilnú, traumatizujúcu, neinteligentnú, dogmatickú. Dokonca aj tými, ktorí – dobre pamätáme – práve takéto riešenie v dávnejšej minulosti sami doporučovali a práve toto riešenie považovali za progresívne. Avšak ideologický kontext doby a aj intencia ľudí sa zvykne rýchlo a dosť radikálne meniť....

Samozrejme, táto cesta nie je pre všetkých. Nenútime ju sekulárnym ľuďom, tak, ako im nenútime žiadny náš názor a vieroučný postoj. My o nej hovoríme v kresťanskom prostredí, tým, ktorí sú kresťania. Pritom platí: „Kto má uši na počúvanie, nech počuje“.

Ivan El'ko, Peter Mihoč, Ján Hroboň
Zbor biskupov ECAV na Slovensku

Bratislava, 22. septembra 2022

important that the person concerned understands God's view of practicing homosexual behavior as revealed by the Scriptures. It is a sin, or it is part of the sinful behavior of man.

A person practicing homosexuality, like others, must know that in Christ he is and remains infinitely loved by God, saved by Jesus' sacrifice and declared a beloved child of God, God's property.

A person practicing homosexuality should be pastorally led to decide to leave practicing homosexuality, not with threats and contempt, but with the greatest love and sensitivity of which we are capable. The mission of the church is to create a supportive community that includes family and friends and is full of understanding, support and prayers.

We realize that this is not an easy path at all. Yes, it is and will probably be again called medieval, violent, traumatizing, unintelligent, dogmatic. Even by those who - we remember well - recommended such a solution in the distant past and considered this solution to be progressive. However, the ideological context of the time and also the intention of people tend to change quickly and quite radically....

Of course, this path is not for everyone. We do not force it on secular people, just as we do not force any of our opinions and religious attitudes on them. We talk about it in a Christian environment, to those who are Christians. The following applies: "He who has ears to hear, let him hear".

Ivan El'ko, Peter Mihoč, Ján Hroboň
Board of Bishops ECAV na Slovensku

Bratislava, 22. September 2022

*ECAV - Evangelical Church of the Augsburg Confession

*CZ ECAV Bratislava-Staré mesto - Congregation of the ECAV in Bratislava Old Town

*OZ - registered civic organization

